

ישראל? אלא ישראל הקדוש לא יברך את העולם אלא בך, שאתך במערב, ובתוכך (שם לה) אני אל שדי פרה ורבה. למדנו שראתה עמו שכינה, ואוז אמר לך יברך ישראל לאמור. לך יברך את העולם.

ואיך ראה? והרי בתוכך (שם) וענין ישראל בבדו מזוקן וגוי? אלא בתוכך, שבל את ידים. מה זה שבל? אלא הימין קיה זקוף, והשכינה הסיטה כלפי אפרים, והרים ריהם שכינה על ראשו, ואוז אמר לך יברך ישראל, וראה שהוא במערב.

ודאי שכינה במערב, והרי בארנו, כדי שייהי בין צפון לדרום, ולהתחבר בגוף ולהיות בזוויג אחד. וצפון מקלט אוטה מחת הראש, ודרום מחבק אומה. זהו שפטות (שיר השירים ט) שמאלו מחת לראשו וימינו מהבגני. והרי בארנו ודאי, (שם ט) מטהו שלשלמה, בין צפון לדרום, ולהתחבר בגוף, ואז בלא אחד להתרחק העולם. למדנו, כל האומר תהלה לדוד שלוש פעמים בכל יום, מבטח לו שהוא בן העולם הבא. והרי בארנו, כדי לזוג את תהלה זו, ושתפוצא בכל יום בין צפון לדרום.

בא ארם בפרק - מקבל עליו על מלכות שמים (במו שנאברא, מסדר שבח) באומן תשבחות שאומר תהלה לדוד, וכל ההלויה, שהם סדור של עשרה בתריסים קדושים של השם הקדוש, ומושום זה עשרה הם הלויה. אחר כן סים בעשר תשבחות, שהן: (זהלים ק) הלויה הלויה הלויה אל בקדשו וגוי, הלויה וגוי. מי אלה עשרה הלויה, והרי חמשה אינון. אלא שרי שבחא בהלויה, וסימן שבח בהלויה.

ישראל, מהו יברך ישראל. אלא, ישראל קדישא לא יברך לעלמא, אלא בך, דאנט במערב. וכתייב (בראשית לה) אני אל שדי פרה ורבה. אויליפנא דחמא עמיה שכינטא, וכדין אמר לך יברך ישראל לאמר. לך יברך לעלמא. והיאך חמא, והכתיב (בראשית מה) וענני ישראל בבדו מזוקן וגוי. אלא שבל את ידיו כתיב. מאי שבל. אלאiminא הויה זקייף, וסטלי ליה שכינטא(Clavi) אפרים, וארכח ריחא דשכינטא על רישיה, כדין אמר לך יברך ישראל. וחמא דאייהו למערב.

ונדי שכינטא במערב, והא אוקימנא בגין דלהוי בין צפון לדרום, ולאתחברא בגופא, ולמיהוי בזוגא חד. וצפון מקלט לא לה תהות רישא, ודרום מחבקא לה, הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ט) שמאלו מחת לדאשי וימינו מהבקני. והא אוקימנא ודאי, מטהו שלשלמה בין צפון לדרום, ולאתחברא בגופא, וכדין כל לא חד לאתביבא עלמא. תנן, כל האומר תהלה לדוד תלת פעים בכל يوم, מובטח לו שהוא בן העולם הבא, (ז"ק נ"א) והא אוקימנא בגין לזוגא לה להאי תהלה, ולאשתקחא בכל يوم בין צפון לדרום.

אתי בר נש בצדרא, מקבל עלייה על מלכות שמים (במה דאתמר מסדר שבח) באינון תשבחן דקאמר (עט) תהלה לדוד, וכל הלויה דאיון סדורה דעתירה תשבחן, דעתירה בתריסים קדישין דשמא קדישא. ובгинן פך עשרה אינון הלויה. לבחר סים בעשרה תשבחן, דאיון (זהלים ק) הלויה הלויה אל בקדשו וגוי. הלויה וגוי. מאן אינון עשרה הלויה, והא חמשה אינון. אלא שרי שבחא בהלויה, וסימן בהלויה.